

## SECCION AMENA.

## ¿ZÉIÑ GERA EDERRAGUAK?

Donostiyan, «Alderdi-eder» bidetik guazela dago beriala *Kantauriako Perla*, da esatia KONCHA.

Gizon zarren esana da Jainkoak esan zubela; ara, Donostiárrak, ur-ontzi bat, non indartuko diran aulak, Sendatu eriyak, alaitu tristiak, baitare gaztetu zarrak. Emen zeruba dala askorentzat dudarik ez da. Koncharen goi aldeko bidian dirá jolako echiak! *Café Oteiza*, *Hotel Inglés*, *Hotel Continental*, onlako *generalena*, *alako ministrorena*. Atariyan ikusten dira galai panparroi asko beren erraztun begi aundiyak biatzian dituztela diz diz egiñaz, Abanako zigarrua abuan artzerakuan; dama zuri gorri ederrak lastozko chapelak buruban luma fiñak alde batian dantzan dituztela, zerutik jechitako egaztiyak balira bezela.

Sinisten det nik, dala Jainko bat guztiya lezakena. ¿Nork sortu bestela egunero oyek biar dutena? Bañan ori utsa da. Begira, zagun *playa Koncha* ur-ontzira.

Irureun eche chiki olezko, churi urdiñ gorriz pintatubak, tellatu churi diz-dizariyakiñ daude ondarrian erraztun batian diamante piñak bezela. Beneziyan ez da alako iñauteririk izaten. Bost edo sei baranda-alde sokazkuaz ichaso eskiñetik gora, makill zuzenen muturretan bandera ori-gorri, zuri-urdiñ garbiyak batera ta bestera diosal egiten jendeari. Konchako erdi parian batelikubak geldi geldi, belardi eder zabal batian bildoch belchak bezela. Eškotatik echera, bi puntetatik gora bela zuriyak ageririk datozen chalupak, ala nola usoak beren usategira. Itz batian esateko, gora begiratu eta dirudi, zeruaren pusk aundi bat bera eroriya.

Ikusi zagun oraiñ ondarreko festa.

Irtetzen dira echoletatik kabitik choriyak bezela; ziñatzen dira ur gazitan; egiten dute *zanbulla*; jartzen dira luze luze eroriyak; бага лertuen aparrakiñ batian alchatzen dira anchetak bezela bi kaniian gora; alkarrri esku emanta jartzen dira *á la kinkirrinera*; ango algara, ango oju irrintzi, iji aja, jostatze, kantatze, bata bestiari bulkatze, ur tiratze, buruko illiak biltze ¿Nola ez osasuna geitu eskasa dubenak ere? Plei-plei eginta datozenian bakoitza bere echolara, ¡zéñek ezagutu nor nor dan! Batzuben goitik berañoko jantzi belzakiñ, bestiak pailasuak diruditela galtza zabal motzakiñ, bestiak bo-leruak, jantzi estu, pantorrill ta besuak ageriyen dituztenakiñ, elkarri bidian ondar tiraka putzura osterá bialtziagatik. Uste det beste erriyetakuak kaskariñaguak dirala Donostiarrak baño. ¡Donostiyako Koncha! Zerbaitengatik gizon jakintsu batek esan zion Iruchulori gaztelaniaz, nik orain euskeraz jartzen detana:

Bilurik kabi onda rrezkuan  
Mendicho polit onduan  
Zisne choriya dirudizula  
Churi-churi itsasuan  
Ikusirikan zure doaiyak  
Konch-urdiñ zillarerezkuan  
Zeñak ederra zerala diyon  
Bere murmurcho gozuan.

Konchatik Donosti aldera beriala dago beste toki bat deitzen di-yotena *Alameda*, BULEBARRA, nik deitzen digot «*Gloriya*.» Gizon ta emakume, zar eta gazte, aundi chikiyak goya beran bi edo iru milla; erdiyan aitu litezken soñurik ederrenak jotzen, guztiya urdin urdiñ, ainbeste osto berrik argi zuriyari, *elektrikuari*, ematen diyoten kolo-riarekiñ; illargi betia kafe Marinako goitik begira, koche kurpill so-ñuba isildu gabe; ezker eskuiyetan itsasua mur-mur; Frantzi aldeko burnizko bidiaren drun-drunequak; Santa Teresa, Santa Mariya, San Bizenteko orduben tin-tanak; eta ontan: arrantzako bapore-ontziyen chistubá. Dira amaikak edo amabiyak, eta abiyatzen gera eche al-dera ni bezelakuak, esanaz elkarri bidian: Jainkoari graziyak, ba-diagu bigarko arrai freskua merke.

JOSÉ ZALA.

